

пълнена въ десетомѣсечния кратъкъ срокъ, опрѣдѣленъ отъ Берлинския конгресъ.

Врѣменното руско управление обърнало особено внимание на създаването на българската армия. Образувана била земска войска въ съставъ на 27 пѣхотни дружини, 4 сотни кавалерия, 6 полеви батареи, една рота строева сапьорна и друга учебна. Дѣйствующата ни войска я въоръжили съ оружје кринка, подарено въ количество 27,000 пушки. За въоръжението на запаса подарили ни 100,000 винтовки отъ разни системи и калибри, взети отъ турцитѣ въ войната; полската артилерия снабдили съ 142 орждия, а крѣпостната и обсадната — съ 31; отъ интендантскитѣ складове подарили ни вещи и материали за боево снаряжение и обмундироването на низшитѣ чинове; образувани били военни лазарети и школи за приготвяне на фелдшери; основали се въ столицата военно училище, въ което постъпили на учение 250 души; 90 български юноши били изпратени на учение въ Елисаветградското юнкерско кавалерийско училище, а 42 били изпратени въ пиротехническото Петроградско училище и въ оръжейното въ гр. Тула; подарили сж ни руската дунавска флотилия, а сжщо и всички конски запаси въ България въ количество на 20,000 глави. Останали сж да служатъ въ българската армия въ качеството на инструктори и за заемане на висши военни длѣжности 304 руски офицери, отъ които 36 били по произхождение българи, останали сжщо низши чинове — 2,700.

На чело на въоръженитѣ сили на княжеството е билъ поставенъ руски генералъ съ званието на воененъ министъръ. Царьтъ - Освободителъ въ отеческитѣ си грижи за щастливата уредба на бждещето на България разпоредилъ се е за подаряване сумата